

VZKŘÍŠENÍ

FARNÍ ZPRAVODAJ

Z obsahu

- Slovo na okraj
- Vánoce 2010
- Zprávy
- Vybíráme z kroniky
- Pro děti
- Farní charita
- Živé slovo
k zamyšlení
- Neplodnost –
nenaplněná touha
po dítěti
- A další...

Milí bratři a milé sestry,

za několik týdnů budeme opět stát u jeslí a vánočních stromků. Už slyším ty povzdechy, jak hektický čas nás zase čeká.

Nedávno jsem četl inspirativní myšlenky. Jaro Křivohlavý uvádí knížku o smysluplnosti života konstatováním, že náš život „dostáváme jako možnost a záleží na nás, co z toho, co nám bylo dáno, vytvoříme“ (*Mít pro co žít*).

Podobně píše nástupce E. Frankla, rakouský logoterapeut A. Längle (*Smysluplně žít*). Tvrdí, že se v podstatě jedná o to, že je nutné hledat smysl nejen svého života jako celku, ale též nejrůznějších činností, postojů atd.

Člověk, který se nechce vydat na pospas osudu, se nevyhne opravdovému rozhodování, které předpokládá získání informací, jejich hodnocení a následné nalezení orientace pro správnou volbu.

Smysluplný život znamená na pozadí skutečnosti (okolnosti, možnosti, schopnosti osoby) uskutečnit to nejlepší možné, jít za nejvyšší rozpoznanou hodnotou přítomnosti.

K orientaci v bludišti možností pomáhá člověku trojí cesta:

- zážitek krásy (Co krásného lze právě nyní prožít.)
- tvůrčí život (Právě nyní lze něco vykonat.)
- schopnost v nezměnitelných situacích vydržet, tedy odvaha trpět a ustát obtíže

Smysl spočívá v rozhodnutí angažovat se pro určitou hodnotu.

Mám za to, že jsou to myšlenky, které nám všem mohou pomoci zvolit takový způsob prožití Vánoc, který bude ušit na míru právě nám a bude obsahovat aspoň něco z krásného zážitku, kterým Vánoce mají být.

Žehná P. Jenda

■ ■ ■ SLOVO NA OKRAJ

I vzejde proutek z pařezu Jišajova a výhonek z jeho kořenů vydá ovoce.

Na něm spočine duch Hospodinův.

Duch moudrosti a rozumnosti,

duch rady a bohatýrské síly,

duch poznání a bázně Hospodinovy.

Bázní Hospodinovou bude prodchnut.

Nebude soudit podle toho, co vidí oči,

nebude rozhodovat podle toho, co slyší uši,

nýbrž bude soudit nuzné spravedlivě,

o pokorných v zemi bude rozhodovat podle práva.

prorok Izaiáš

Každá doba měla o Mesiáši své proroctví. Také Izaiáš předpověděl jeho příchod. Výpovědi proroků se sice lišily, ale v jedné věci se shodovaly: jeho narození zůstane utajeno, pak se náhle objeví, aby spasil izraelský národ. Pak opět zmizí, pravděpodobně na 45 dní, znovu přijde a zničí hříšné mocnosti tohoto světa.

V této poslední fázi se izraelský národ vrátí ze všech končin světa a bude opět vládnout ve své vlasti. Všech deset kmenů bude opět pohromadě, ale pod podmínkou, že lidé budou činit pokání za své hříchy.

Mrtví vstanou z hrobů, hříšníci trápení v pekle ustavičným ohněm obživnou.

Jeruzalém se zaskví ve slunci a mezníky na cestách budou z perel a drahého kamení. Mesiáš dá postavit nový krásný chrám a obnoví v něm pět věcí: zlatý svícen, archu, oheň na obětním oltáři zapálený z nebe, Boží přítomnost a cherubíny.

Na místo čtvrté světové říše (římské) přijde pátá. Jeruzalém bude hlavním městem světa a sídlem Mesiáše.

Půda se stane úrodnou mávnutím ruky, pšenice bude vysoká jak palmy, všechny stromy ponosou obrovské ovoce.

Až padne deset pohanských národů, nastane poslední soud- bude se konat v údolí Josafat, bude mu předsedat Jahve obklopen nebeskou veleradou skládající se ze starších Izraele. Pohanské národy budou prosit o milost, nedostanou jim však a propadnou trestu.

Pravda však měla být úplně jiná. Toužebně očekávaný Mesiáš nepříjde na svět se slávou v královském paláci, ale narodí se ve chlévě. Prvními svědky jeho narození nebudou židovští velekněží a starší lidu, ale prostí a nevzdělaní pastýři.

Očekávaný Mesiáš nebude tvrdě trestat, ale naopak hlásat odpuštění, pokoj, lásku k bližnímu.

Očekávaný Mesiáš nezahubí pohany, ale oni se stanou těmi, kterým bude slíbeno Boží království.

Příznejme si, že i my občas propadáme podobným iluzorním představám jako mnozí tehdejší představitelé izraelského národa- něco podobného jsme očekávali po pádu komunismu v r. 1989, po vstupu naší země do EU – mnozí snili o nastolení království blahobytu zde na zemi.

Namísto toho se však dostavilo zklamání, rozčarování, skepse, ztráta důvěry.

„Hledejte a naleznete!“ My jsme však nehledali, pouze čekali a snili. Odsunuli jsme do pozadí pravou radost – radost, která se musí neustále znovunalezat a udržovat při životě. Radost, kterou nemohou nahradit žádné drahé dárky z chrámů konzumu.

Mnohdy nás oslnil lesk majetku a bohatství a my zanedbávali hledání věčného světla. Toho světla, které zazářilo kdysi v Betlémě, světla, které zazáří vždy o Vánocích, světla, které se objevuje a zpřítomňuje vždy během každé mše svaté, světla, které svítí na onom světě všem věrným zemřelým.

Bohuslav Zezula

■ ■ ■ PROGRAM FARNOSTI

■ ■ VÁNOCE 2010

Pořad bohoslužeb:

Pátek	24. 12.	Štědrý večer	16:00 (zvláště pro rodiče s dětmi) 24:00 (půlnoční)
Sobota	25. 12.	Boží hod vánoční	7:00, 9:00, 10:30, 18:00
Neděle	26. 12.	Svátek svaté rodiny	7:00, 9:00, 10:30, 18:00 (při každé mši svaté proběhne obnova manželských slibů)
Pondělí	27. 12.		18:00
Úterý	28. 12.		18:00
Středa	29. 12.		18:00
Čtvrtek	30. 12.		18:00
Pátek	31. 12.		17:00 (mše svatá s poděkováním za uplynulý rok)
Sobota	1. 1.	Slavnost Matky Boží, Panny Marie	7:00, 9:00, 10:30, 18:00

Příležitost ke svátosti smíření:

Neděle	19.12.	dopoledne, 14:00 - 18:00
Pondělí	20.12.	10:00 - 12:00, 14:00 - 18:00
Úterý	21.12.	10:00 - 12:00, 14:00 - 18:00 (15:00 - 18:00 také P. Kolář)
Středa	22.12.	10:00 - 12:00, 14:00 - 19:30 (15:00 - 18:00 také P. Kolář)
Čtvrtek	23.12.	10:00 - 12:00, 14:00 - 19:30 (15:00 - 18:00 také P. Kolář)
Pátek	24.12.	10:00 - 12:00, 14:00 - 16:00

Pokud máte doma nemocné, kteří by přivítali návštěvu kněze a chtěli by se s ním pomodlit, stačí se domluvit s kněžími, kteří rádi přijdou.

Všem přejí hodně pokoje a lásky do srdce a do rodin.

P. Jan Balík, P. Vladimír Kalík a jáhen Pavel Reumann

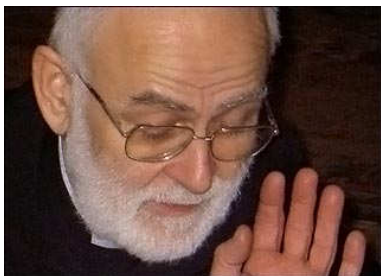

■ ■ ■ CELODENNÍ VÝSTAV EUCHARISTIE V NAŠEM KOSTELE

Pondělí	6. 12.	7.00 mše – 17.45 ukončení, 18.00 mše
Úterý	7. 12.	7.00 mše – 17.45 ukončení, 18.00 mše
Středa	8. 12.	7.00 mše – 17.45 ukončení, 18.00 mše
Čtvrtek	9. 12.	7.00 mše – 17.45 ukončení, 18.00 mše

■ ■ ■ ZPRÁVY A OZNÁMENÍ

■ ■ ■ K 70. NAROZENINÁM OTCI MARIANOVI

Milý otče Mariane,

musím se přiznat, že po výzvě „nechtěla bys napsat přání otci Marianovi“ mě okamžitě napadlo „nechtěla, vždyť jsem psala nedávno“. Ale protože šlo o vzkaz, nedalo se odpovědět hned a se střídáním nerozhodných večerů a moudrých rán jsem si zamítavou odpovědí přestala být jistá, a tedy si teď dovoluji Vám popřát k Vašemu významnému životnímu jubileu.

V duchu modlitby k Vašemu patronovi sv. Janu Nepomuckému: „Svatý Jene z Nepomuku, drž nad námi svoji ruku, by nám Bůh dal, co dal tobě, mírný jazyk, rozum pro hrsti obě“, Vám přeji hodně sil při držení ochranné ruky nad Emauzským klášterem, a ať rostou dále řady těch, které svým moudrým slovem povzbudíte a potěšíte. Kéž Vám náš Pán dává stále pocíťovat radost z dobrého díla a žehná Vám.

MM

■ ■ ■ PAPEŽ ZVE MLADÉ DO MADRIDU!

Již XXVI. světový den mládeže se bude konat od 16. do 21. srpna 2011 ve španělském Madridu. Nedílnou součástí Světových dní mládeže je pobyt v diecézích, který bude probíhat již od 11. srpna 2011. Sekce pro mládež České biskupské konference připravuje účast českých poutníků.

<http://madrid2011.signals.cz/>

Přihláška:

- elektronicky na <http://ado.cz/madrid-eprihlaska/>
- do 30. dubna 2011
- rezervace místa proběhne po zaplacení na arcidiecézním centru pro mládež

Cena:

balíček poutníka	163 €
dar do fondu solidarity	10 €
dopravy autobusem	4 900 Kč
Celková cena	173 € + 4 900 Kč nebo 9 400 Kč (26Kč/€)

V ceně je zahrnuto ubytování a strava, úrazové pojištění, městská hromadná doprava, batoh poutníka, volný vstup na kulturní aktivity Festivalu mládeže a na místo setkání se Svatým otcem během programu v Madridu. Dar do Fondu solidarity je na podporu účasti mladých z ekonomicky slabších zemí. Cestovní pojištění do zahraničí si hradí každý poutník sám. Jednoduché ubytování je zajištěno během celé doby pouti. Stravování během dnů v diecézích bude z části hrazeno účastníky (cca 30 €).

Rámcový program pobytu v diecézi:

Českou skupinu poutníků přijme diecéze Tarragona.

10. a 11. 8.	příjezd, ubytování, volný program u moře
12. 8.	den farnosti
13. 8.	setkání Katalánska v Barceloně
14. 8.	den v diecézi a vigilie
15. 8.	požehnání a odjezd do Madridu

Rámcový program WYD:

16. 8.	program v českém národním centru a zahajovací mše svatá
17. 8.	program, katecheze, Festival mladých
18. 8.	přivítání Svatého otce, program, katecheze, Festival mladých
19. 8.	program, katecheze, Festival mladých, křížová cesta ulicemi Madridu
20. 8.	přesun na letiště Cuatro Vientos a vigilie se Svatým otcem
21. 8.	slavnostní mše svatá a rozeslání
22. 8.	odjezd (příjezd do ČR 23. 8.)

Každý má možnost si vybrat, zda pojedje též do diecéze, nebo přímo do Madridu. Doporučujeme nevynechat pobyt v diecézi. Bývá to mimořádná zkušenost a možnost poznat místní lidi a jejich život.

**WORLD YOUTH DAY
MADRID 2011**

MADRID11.COM

■ ■ ZNAKOVÁ ŘEČ PRO BATOLATA BABY SIGNS®

Každému z nás se mnohokrát stalo, že naše miminko plakalo a plakalo a, ač jsme již vyzkoušeli mnoho způsobů, jak naše miminko utiшит, stále se nám to nedařilo. Určitě jste z toho byli smutní. Věřte, že podobně se cítí v takových chvílích i Vaše děťátko.

Znakování s miminko a batolaty Vám pomůže najít rychlé vzájemné porozumění. Znakující miminko se mohou s Vámi podělit o svůj svět a ukázat Vám, že i v období, kdy ještě nedokážou využít slov jako takových, už umějí vnímat, rozumět a komunikovat. Víím to, sama jsem to zažila se svojí dcerou Alžbětou.

Znaková řeč pro miminko a batolata je snadný a přirozený způsob jak se dorozumět s vaším dítětem ještě před tím, než je schopné mluvit. Prostřednictvím znakování poznáte, jak jsou ve skutečnosti již malá miminko chytrá a co všechno vnímají. Můžete díky němu zažít krásné pocity! To když Vám miminko bez křiku a pláče prostě ukáže, co mu zrovna schází a co potřebuje, nebo Vám jednoduše sdělí to, co jej právě zaujalo a o čem by rádo slyšelo víc.

Na faře se nyní chystáme na jaře otevřít kurz znakování pro Vás i Vaše děti vedený zábavnou formou a spojený s písničkami. Pokud se chcete přidat, můžete se přihlásit u Lídy.

Více informací můžete najít na www.baby-signs.org, kde najdete i mé kontakty. Ráda zodpovím Vaše otázky.

Těším se na Vás a Vaše děťátka, Petra Razimová

■ ■ ■ KRONIKA

■ ■ 4. CELOSTÁTNÍ MISIJNÍ KONGRES DĚTÍ

Taky si pod názvem „misiijní kongres“ představíte akci, kde se beseduje o misiích, promítají se filmy, v lepším případě zahraje nějaká exotická hudební skupina a dětem se vše zpestří nějakou soutěží? Rozhodně nic, co by stálo za cestu vlakem v sobotu brzy ráno do Plzně?

Když jsme se sešly 2. 10. v 6.40 na Hlavním nádraží – já a Olga Nejedlá za maminky a s námi Anička, Bětka, Beátka, Noemi, Terka a Madla – nic moc jsme dopředu nečekaly a říkaly si, že se necháme překvapit.

Cestu do katedrály sv. Bartoloměje, kde byl oficiální začátek, jsme našly snadno. Dostaly jsme „misiijní pasy“, kam se v soutěžích vyznačovalo, kolik úkolů máme splněno (takže jsme od začátku věděly, že v pěti různých kostelích nás čeká na 50 stanovišt!), podepsaly jsme dopis pro Svatého Otce a půlhodina do začátku zahajovací mše svaté utekla nad očekávání rychle, protože katedrálou zněly africké rytmy. Skupina ve složení africká zpěvačka (bubny) a polský kněz (kytara) a Němec (kytara) zpívala v několika jazycích Keni, na velké obrazovce se promítaly fotky a katedrála se postupně zaplňovala dětmi a jejich rodiči z celé České republiky. Přiznám se, že od počátku mě zarazilo, že na to, kolik

lidí se muselo podílet na přípravě kongresu, nás tam vlastně ani tolik nebylo- např. za celou pražskou arcidiecézi se sešlo snad 30 lidí.

Mši svatou celebroul otec biskup František Radkovský, který dětem vysvětlil, proč je jejich modlitba za misie důležitá, a osobně se vítal s dětmi, které zakládaly nová misijní klubka (skupinky dětí, které slibují, že každý den budou v modlitbě na misie pamatovat a každý týden si pro misie něco malého odřeknou).

Po mši svaté jsme se rozešly do kostelů, kde byly připravené nejen soutěže, ale i pohoštění – teplý čaj, šťáva, sladké a slané koláče. My jsme měly podle misijního pasu začít v Africe, kde nás čekaly jak úkoly lehké (skládání puzzle, opičí dráha), tak zábavné (učení afrického tance na africkou hudbu, vyzkoušely jsme hru na bubny), ale opravdovým hitem bylo pečení placek – na výběr bylo z mnoha druhů mouky, každý, kdo chtěl, si v kelímku „upatlal“ těstíčko a ve vnitřním dvorku byly vařiče a pomocnice, které na pánvičkách placky osmažily.

Z Afriky cesta pokračovala do Asie, kde jsme se mimo jiné učily kreslit čínské znaky, ale taky si každý mohl vyrobit krásného čínského draka – ti pak za dětmi vláli po celé Plzni. Taky jsme se vyšplhaly na věž katedrály, která měří 102,6 m – je to nejvyšší kostelní věž v republice – a protože bylo po mnoha deštivých dnech konečně pěkně, mohly jsme se pokochat výhledem na celou Plzeň a okolí.

V Evropě nás čekaly soutěže s legem, v házení, ale třeba taky ve znalosti slovenštiny. V každém světadíle nám o sobě vyprávěl nějaký misionář-světec (tak třeba začerněný Karel Luanga vzbuzoval u mladších dětí vyloženě respekt ☺).

Protože soutěžení nakonec zabralo víc času, než pořadatelé plánovali, málokdo asi stihnul projít všechny světadíly. S mladšími dětmi už jsme návštěvu Ameriky i Austrálie vzdaly a ani starší holky s Olgou nezůstaly až do závěrečného požehnání v 17.00 – přece jen nás čekala ještě dvouhodinová cesta zpátky.

Můj obdiv a díky patří všem dobrovolníkům, kteří se do pořádání celé akce zapojili – na stanovištích, před jednotlivými kostely, kde se nabízelo pohoštění (které někdo musel dopředu připravit), prodávaly se misijní kalendáře i krásné výrobky na podporu misí (smaltované náušnice, korále, věci z keramiky, které někdo vyráběl bez nároku na odměnu). Všichni byli ochotní a usměvaví (a že po několika hodinách v kamenném kostele člověk pořádně prokřehne). A nepočítám, kolik času a úsilí musela zabrat organizace celé akce.

Děti se opravdu bavily – ty mladší, i ty starší – a večer jsme odjížděly s pocitem, že jsme prožily opravdu hezký nabitý den.

Jana Hadravová

■ ■ EMPATIE JAKO CESTA K ŘEŠENÍ MANŽELSKÝCH A RODINÝCH KONFLIKTŮ

Středa 17. listopadu přinesla pro 14 párů a 4 zástupkyně páru obohacení a poučení v podobě přednášek manželů Čapkových. Základem celodenního setkání se staly myšlenky a názory PhDr. Jiřiny Prekopové, se kterou je nerozlučně spjata terapie pevného objetí. Celý program manželů Čapkových ovšem pokrývalo více témat. Dopolední část byla zaměřena na konflikty v manželském životě a jejich řešení. Nesnáze vztahu rodičů s dětmi byly potom náplní odpolední části. Nejednalo se o prostou přednášku, kterou doplňovala instruktážní videa od Jiřiny Prekopové, ale součástí programu byl i nácvik technik ve skupinkách u dopolední části a živá diskuze u témat spojených s výchovou dětí.

Základní slovo, které se proplétalo celým středečním programem, byla empatie. Aby se každý dokázal správně vcítit do druhého, porozumět jeho emocím a motivům jeho chování, je nezbytné napřed odložit svoje názory a někdy vzorce chování. Empatie může potom pomoci rozproudit lásku mezi manžely, ale i mezi dětmi a rodiči.

Manželský život naprosto přirozeně provází nejen harmonie, ale neoddělitelně i konflikty, které odráží rozdílné temperamenty manželů, jejich myšlení a cítění, ale i prostředí, ve kterém manželé vyrůstali. Konflikt patří k lásce a manželé by se měli milovat přesto, že neodpovídají přáním toho druhého. Bohužel v konfliktech se obvykle do popředí dostává pudové jednání, což se může projevit agresí anebo útekem a konflikt je negativním faktorem pro manželské soužití. Ovšem správné překonání konfliktu může naopak vzájemnou lásku posilovat. Jako jednu z technik, jak konflikt zvládat, si manželské páry vyzkoušely techniku emocionální konfrontace. Základem je pravdivě a úpřímně říci druhému co mě zraňuje. Přímo Jiřina Prekopová předkládá formulaci: „Mám tě ráda tak, jak jsi. I s tvými nedostatky. Ale chci, abys věděl, jak mi při tom je.“ Formulaci, která by měla být správnou alternativou před řevem typu: „Nech mne na pokoji!“ doplněným přibouchnutím dveří za sebou. Následně druhá strana hádky se musí vcítit do druhého a snažit se najít společnou cestu ke smíření.

Druhou kapitolou tvořící náplň odpoledního programu se staly vztahy rodičů s dětmi, které zahrnovaly efektivní rodičovství, terapii pevného objetí a také rodinné konstelace. Podstatou efektivního rodičovství je snaha dětem poskytnout bezpodmínečnou lásku a zároveň stanovování jasných hranic. V případě špatného chování dítěte reagovat vysvětlením, či stupňováním fyzického kontaktu (nikoliv fyzického trestu) a v případě konfliktu i pevným objetím. Pevné objetí rodiče s dítětem by se mělo stát místem, kde si oba zúčastnění otevřeně mohou vyplavit své zraněné emoce, vykřičet a vyplakat. Cílem není přemoci dítě, ale empaticky se vzájemně pochopit a dítě přesvědčit, že některé jeho chování rodiče bolí, nelíbí se jim. Pevné objetí tak musí končit usmířením a urovnáním konfliktu a prouděním vzájemné lásky.

Vztahy rodičů s dětmi potom přinesly řadu osobních zkušeností a dotazů, na které manželé Čapkovi nejen odpovídali, ale snažili se i poradit, jak zvládat některé situace s dětmi. Důkazem živosti závěrečné diskuze bylo i to, že se díky dotazům celý program protáhl o téměř půl hodiny.

Na závěr bych chtěl poděkovat Lídě a skupince jejich pomocníků za hlídání dětí a přípravu vynikajícího oběda. Bez jejich přispění by podobné setkání nemohlo proběhnout.

Petr Sklenář

■ ■ PODZIMNÍ PRÁZDNINY V KLOKOTECH

Do malebného městečka jménem Klokoty jsme dorazili ve středu 27. října. Ubytování proběhlo hladce a pomocníci s potutelnými výrazy začali vprostřed expozice afrického umění z misí rozkládat podivné krabice, ze kterých se záhy vyklubala hudební aparatura. V tu chvíli jen málokdo tušil, jakých událostí bude svědkem, a proto brzy všichni spořádaně vyšli na krátký výlet spojený s rozřazovací hrou.

Večer jsme se seznámili s podstatou letošní hry – životním příběhem svatého Václava, knížete českého a zemského patrona. Byl nám stručně vyloučen jeho původ, charakter a zdůrazněna byla jeho role knížete-zemědělce, který pěstoval pšenici a víno. Jednotlivá družstva, většinou pojmenovaná podle slavných vinařských značek, proto v průběhu svého putování shromažďovala tyto suroviny.

Ve čtvrtek, kdy celou faru v čase budičku vyburcovala ze sladkého snění řízná hardrocková hudba ozývající se z pokoje pomocníků, jsme se dozvěděli něco víc o Václavově dětství, jeho výchově zbožnou babičkou Ludmilou a o proradné Drahomíře. Její pokus usurpovat si regentskou vládu v zemi jsme ztvárnili pomocí akční hry v přírodě, kdy se děti v roli Drahomířiných pohánků snažily vydrancovat chráněný prostor plný cenností – od typicky českého pyritu a granátů až po cizokrajné perly a vzácný diamant.

V pátek jsme se zabývali životem svatého Václava, který byl na svoji dobu neobyčejně vzdělaný – nejen že uměl číst a psát, ale ovládal i několik jazyků včetně hebrejštiny. Děti proto při běhu po fáborcích rozvěšených v krásném podzimním lese sbíraly útržky zprávy napsané v tajemném jazyce, který se nakonec podařilo identifikovat jako „hugovštinu“, aby v závěru získaly první sloku chorálu Svatý Václave.

V sobotu jsme si pak připomněli krvavou řež, ve které Václav zahynul, ve formě poměrně dost akční hry, kdy jednotliví členové družstev probíhali uličkou vrahů, pálících na ně speciální projektily z papíru a izolační pásky (neškodnost těchto projektilů předchází večer vedoucí a pomocníci ověřili na vlastní kůži dramatickou bitvou v jídelně).

Kromě hraní her jsme samozřejmě podnikali i výlety do okolní krásné přírody (zvláště do zalesněného údolí řeky Lužnice), ke geologické expozici pod širým nebem a do husitského podzemí pod tábořským náměstím. Velmi úspěšným bodem programu se také stal kulturní večer, na němž vystoupilo množství muzikantů i tanečníků z řad dětí a na konec i s velkou nadějí očekávaná kapela Flash & Fire Turkeys, která předvedla zhudebněný Žalm 48, hit už z letního tábora ve Vyšším Brodě. Po dětech předvedli svůj um i pomocníci (ostatně jejich zkoušky se nedaly přeslechnout), kteří v doprovodu komplikované světelné show a v silně pochmurných kulisách, složených částečně z již

zmíněné výstavy afrického umění, představili publiku několik legendárních kousků klasického rocku - od hororové psychedelie Pink Floyd přes uklidňující blues The Doors až k pořádně našlápnutému hardrocku Deep Purple. Bylo až s podivem, že obecenstvo, rozpálené na nejvyšší míru dvěma předávkami, bylo schopné (a ochotné) jít spát!

Neděli jsme pak už strávili více méně jen balením, které bylo spojeno se mší svatou v místním kostele a výborným obědem. Ač se to zdálo nemožné, podařilo se nám porušit fyzikální zákony a nacpat téměř všechna zavazadla do dvou aut a pak i přes (patrně již několik let trvajících) výluku dorazit do Prahy, kde jsme smutně konstatovali, že už to skončilo. Takové tedy bylo naše putování se svatým Václavem a já bych rád vyjádřil svůj dík všem zúčastněným, především Lidě, která nám celou dobu vařila a starala se o nás, vedoucím Báře, Radce, Mirkovi, Kryštofovi, pomocníkům Hugovi, Ondřejovi, Aniče a Petře, prostě všem těm, kteří se za nás modlili a především svatému Václavovi, který nad námi celou dobu držel ochrannou ruku, neboť jsme se vrátili domů v pořádku.

Jan Parolek

■ ■ INICIATIVA 17-11

Večer 18. listopadu byl farní sál zaplněn až na samou hranici kapacity. Všichni přítomní s napětím očekávali příchod ekonoma **Tomáše Sedláčka**, který měl ten večer být dalším hostem setkání z cyklu přednášek věnovaných tématům sociální nauky církve.

Tomáš Sedláček, mj. autor knihy *Ekonomie dobra a zla: po stopách lidského tázání od Gilgameše po finanční krizi*, nikoho jistě nezklamal a velmi poutavě odpovídal na otázky točící se kolem hlavního tématu večera: *Ekonomie, etika, egoismus a empatie*.

Průvodce a moderátor celého cyklu přednášek, Pavel Mareš, měl připraveny tyto tematické okruhy:

- Ekonomie a etika z praktického hlediska
- Egoismus vs. empatie
- Právo a ekonomie, dnešní „teorie mravních citů“
- Přerozdělování bohatství a sociální učení církve.

Nezůstalo ovšem pouze u těchto témat a značná část večera byla věnována dotazům publika. Dostali jsme se tak od zcela přízemních témat přes glosy k aktuálním otázkám až do rýze filosofické roviny.

Další setkání, které uzavře podzimní blok věnovaný ekonomii, ponese název: *Mohou si rozumět křesťanství a bohatství?* Hostem bude ekonom, politik a vysokoškolský učitel **Tomáš Ježek** a beseda proběhne tentokrát v úterý 7. prosince 2010 od 19 hodin ve farním sále.

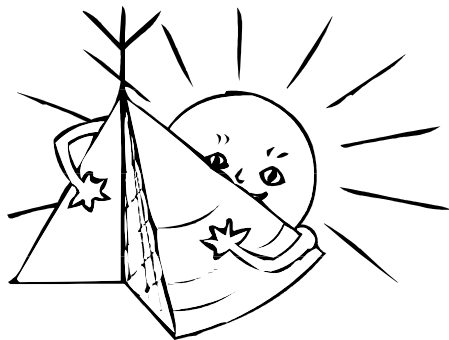
Mezi hlavní náměty večera patří: Církve ve svobodné společnosti? Pravidla správného chování a vláda práva; Naše povinnost postarat se o ty, kdo se o sebe sami nepostarají; Peníze jako jedno z pojištění velké (moderní) společnosti; Hmotné bohatství může sloužit společnému dobru.

■ ■ ■ ...OD LÍDY

*Milí, přejeme Vám radostné vánoční svátky a
v novém roce hodně zdraví
a Božího požehnání...*

Už brzy začneme psát přání- do mobilu nebo na e-mail a rozesílat všem, které máme rádi. Minulý týden P. Jenda žehnal nastávajícím maminkám. Na konci každé mše svaté nám kněz uděluje požehnání. Pán Ježíš žehnal dětem, které k němu přiváděli. Co to vlastně znamená, když nám někdo přeje Boží požehnání, když nám někdo žehná? Přeje nám Boží lásku, Boží ochranu a pomoc. Žehnají nám rodiče, když jdeme ráno do školy, žehnat můžeme i my jim. Dáváme si při tom křížek na čelo jako viditelné znamení. Vzájemně si přejeme, aby nás Bůh po celý den ochraňoval. Je možná lepší být požehnaním pro druhé než dostat požehnání (neboli být požehnan). Rozdávat radost a pokoj, být prostředníkem požehnání, které skrze nás uděluje Bůh všem našim blízkým a kamarádům.

A proto, milé děti, přejí vám i vašim rodičům do Nového roku, aby vám Pán žehnal a abyste se i vy staly milým požehnaním.

■ ■ A CO SE PRO VÁS, DĚTI, CHYSTÁ?

Sborníky svatých

Letos začínáme se sborníky poněkud později, protože nedělní katecheze nastanou až v adventu. V Roce svatého Pavla jste sbíraly zajímavosti o svatém Pavlu a SMS soutěžily. V Roce kněží jste do sborníku lepily informace o svatých kněžích. Letos Svatý otec žádný Rok nevyhlásil, ale soutěžit bychom měli dál, nemyslíte? A dozvědět se něco nového určitě také chcete. O čem katecheze, sborníky a soutěže budou, se včas dozvíte nejen v kostele, ale nově i na webových stránkách farnosti na adrese <http://deti.farnoststrasnice.cz>.

Tříkrálová sbírka

Od 2. do 9. ledna – kdo se ještě nepřihlásil v sakristii jako koledník – má nejvyšší čas!

Jarní prázdniny

od soboty 5. února do soboty 12. února opět na faře v Rokytnici nad Jizerou. Lyžařské vleký jsou nedaleko. Bylo by dobré, kdyby všechny děti měly sjezdové lyže nebo snowboard. Jako každoročně se k nám může přidat i několik rodin s malými dětmi. Přihlášky jsou v sakristii nebo na webových stránkách. Odevzdejte je, prosím, vyplněné nejpozději do neděle 2. ledna v sakristii spolu se zálohou 1 000 Kč, celková cena je 2 900 Kč. Účastnický poplatek je možné hradit rovněž z fondu FKSP u svého zaměstnavatele, fakturu vám rádi vystavíme.

Masopustní karneval

sobota 5. března v 15 hodin – poslední sobotu před Popeleční středou zveme všechny děti do tělocvičny Základní školy brigádníků. Tentokrát navštívíme pejska a kočičku Josefa Čapka – mají připravené pohádkové soutěže s odměnami a slíbili, že budou péci i dort! Porota, jako každoročně, vyhláší navíc soutěž o tři nejlepší masky.

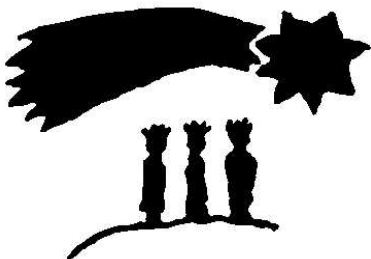
Pečení misijních koláčků

Děti, přijďte na pečení misijních koláčků v sobotu 2. dubna od 10 hodin do učebny. Hned v neděli, (4. postní se nazývá také radostná neděle, protože kněz má růžový ornát), je pak budete nabízet po skončení každé mše svaté u východu z kostela za dobrovolný příspěvek. Výtěžek letos věnujeme jako každoročně na Papežské misijní dílo dětí. Na podzimním Misijním jarmarku jsme vybrali 11 tisíc korun a 1 euro, které byly odeslány rovněž na PMDD.

Na všechny se těší Lída a její věrní pomocníci

■ ■ ■ FARNÍ CHARITA

■ ■ TŘÍKRÁLOVÁ SBÍRKA 2011

Tříkrálová sbírka vznikla na základě staré lidové tradice, která má svůj původ ve středověku, kdy se ve městech a na vsích hrály hry o Třech králich. Hry vyprávěly o mudrcích z dalekého východu, kteří se přišli poklonit malému Ježíškovi v jesličkách v Betlémě a předali mu své dary – kadidlo, myrhu a zlato. Chudé děti pak chodily 6. ledna oblečené za Tři krále s betlémskou hvězdou a kadidlem po domech, zpívaly lidem koledu „My tři králové“ a posvěcenou křídou psaly na dveře domů K+M+B s příslušným letopočtem. Vždy za to dostaly něco dobrého a občas i pár grejcarů na přilepšenou.

Tříkrálovou sbírku je nutné v dnešní době chápat především jako pastorační počín, v jejím poselství se přináší radost, že se narodil Mesiáš. Sbírkou oslovuje všechny lidi dobré vůle, aby se zúčastnili na dobrém díle, aby přispěli na pomoc rodinám a osamoceným lidem v nouzi.

Od roku 2001 u nás každoročně organizuje Tříkrálovou sbírku Arcidiecézní charita ČR (ADCH). Do této sbírky se zapojují diecézní, oblastní a farní charity v celé ČR. Menší část výnosu ze sbírky v roce 2011 použije ADCH na tyto projekty: Charitní Domov pro seniory v Mukařově, Charitní Azylové domy pro matky s dětmi v tísní v Brandýse nad Labem a Kralupech nad Vltavou, pro Technickou školu Prathibodaya, (Bidar v Indii), na podporu vzdělávání dětí a mládeže a na dobrovolnictví pro místní charitu v Bělorusku; větší část sbírky zůstane farním charitám na jejich sociální projekty.

Do Tříkrálové sbírky se pravidelně zapojuje i naše farní charita. V roce 2011 chceme touto sbírkou přispět sociálně slabým rodinám, dále na různé akce pro děti v průběhu roku 2011 a také na hlavní akci pro děti o prázdninách – na farní letní dětský tábor.

Abychom mohli tyto projekty podpořit, **je důležité, aby se do sbírky aktivně zapojilo co nejvíce koledníků, a to děti i dospělých.** Sběrka bude probíhat od 2. 1. 2011 do 10. 1. 2011. Dne 5. 1. 2011 bude od 14.00 hod. (přibližně do 15.45 hod.) setkání malých koledníků, kteří mohou přijít i se svými rodiči, s panem arcibiskupem Dominikem Dukou na pražském arcibiskupství. Na 6. 1. 2011 se chystá na náměstí Míru na Vinohradech „Tříkrálová pouť“ pro děti, kde bude k vidění živý betlém s doprovodným programem.

Koledovat chodí 3 děti jako „Tři králové“ a 1 dospělý jako vedoucí skupiny. Koledovat je vhodné v místech, kde se pohybuje větší počet lidí, lze chodit i po domech, a po domácnostech. Pro dárce jsou připraveny drobné dárečky.

Prosíme dospělé farníky (i děti), aby se do této nejvýznamnější charitní sbírkové akce v roce zapojilo co nejvíce lidí. Dospělé prosíme, aby se přihlásili co nejdříve, protože je musíme zaregistrovat jako vedoucí skupinek na Arcidiecézní charitě Praha.

Přihlásit se můžete u pí. Lídy Buriánové, nebo mailem na charita@farnoststrasnice.cz, příp. telefonem na čísle 607 811 434.

Na farní charitu předem děkujeme za Vaše kladné rozhodnutí zúčastnit se aktivně sbírky.

Farní charita Strašnice – Milan Čok

■ ■ CHARITA A MY

O farní charitě bylo již napsáno dost, ale přesto je nutné se k tomuto tématu stále vracet. Proč? Základním posláním charity je aktivní pomoc druhým, zejména lidem nemocným, starým, postiženým, osamělým i chudým. Aby bylo možné toto poslání úspěšně naplňovat, potřebujeme k tomu dostatečný počet lidí, kteří by byli ochotni malou část svého volného času věnovat ve prospěch těch, kteří určitou pomoc potřebují. A to je problém, se kterým se v poslední době potýká nejen naše farní charita, ale i další podobné organizace. Rádi bychom pomáhali, ale nejsou lidi...

Zkuste se prosím během adventního času zamyslet. Je tak nepřekonatelné rozhodnout se věnovat dobré věci maximálně 2 hodiny za měsíc? Vaše 2 hodiny volného času, které darujete, pomohou druhému člověku v tom, co by bez Vaší pomoci nezvládl a neuskutečnil ani za 4 hodiny, ani za týden, ani za rok.

Co můžeme nabídnout? Občasnou službu drobné pomoci pro naše bližní, možnost si popovídat, získat zajímavé životní zkušenosti, zažít příjemné okamžiky a třeba i legraci.

Odměna? Dobrý pocit z vykonaného skutku pro druhého člověka, pro svého bližního, bratra nebo sestru a také pro našeho Pána, Ježíše Krista.

A s čím bychom potřebovali pomoci? Jedná se o doprovod seniorů, nemocných nebo postižených k lékaři, doprovod do kostela na mši svatou, doprovod na procházkách, návštěva osamělých seniorů, popovídání, čtení, zastoupení za pomáhajícího rodinného příslušníka, když potřebuje jít např. k lékaři a nechce nechat nemocného člena rodiny, o kterého pečuje, samotného doma, ohřátí jídla, příp. podání jídla, nákup nemocným, seniorům, pomoc s drobným úklidem. Jiné druhy pomoci můžete nabídnout sami.

Žádná s činností by neměla trvat déle než 2 hodiny a pomáhající člověk by neměl mít více než 1 akci za měsíc. Rozhodnutí, zda budete chtít konkrétnímu člověku pomoci, je zcela na Vás.

Pokud při Vašich úvahách a rozjímání (např. nad Evangeliiem podle Matouše – Mt 25:31 až Mt 25:46) dospějete k rozhodnutí, že byste chtěli opravdu někomu pomáhat, napište na mail charita@farnoststrasnice.cz, napište dopis a vhodte jej s označením „Charita“ do schránky u postranního vchodu do kostela nebo zavolejte na mobil 607 811 434.

Takto pomáhat bližním není těžké, ale rozhodnout se těžké je. Za Vaše nabídky pomoci bližním předem děkuji.

Farní charita Strašnice – Milan Čok

■ ■ ■ K ZAMYŠLENÍ

■ ■ ŽIVÉ SLOVO K ZAMYŠLENÍ

Papež Benedikt XVI. hovoří taktně, ale jasně.

Ze slov našeho papeže, která mohou každému poskytnout inspiraci k vážnému zamyšlení.

„Co je specifický a základní přínos církve této Evropě, která v posledním půlstoletí prošla cestou nových změn a projektů? Její přínos se soustředí na tuto prostou a rozhodující skutečnost: Bůh existuje a právě On nám dal život. Pouze On je absolutní, věrná a neměnná láska, nekonečný cíl, který vyznačuje z každého dobra, pravdy a podivuhodných krás tohoto světa; podivuhodných, ale pro srdce člověka nepostačujících. Svatá Terezie od Ježíše to dobře pochopila, když řekla: »Stačí pouze Bůh.«

Tragédií je, že se v Evropě zejména během 19. století ujalo a rozšířilo přesvědčení, že Bůh je protivníkem člověka, a tedy nepřítelem jeho svobody. To mělo zastínit pravou biblickou víru v Boha, který poslal na svět svého Syna Ježíše Krista, aby nikdo nezahynul a všichni měli život věčný (srov. Jan 3,16).

V souvislosti s pohanstvím, podle něhož Bůh člověku závidí a pohrdá jím, svatopisec neochvějně uvádí: jak by mohl Bůh všechno stvořit, kdyby to nemiloval, On, který ve své nekonečné plnosti nic nepotřebuje? (srov. Moudr 11, 24-26). Jak by se mohl zjevit lidem, kdyby je nechtěl chránit? Bůh je počátkem našeho bytí a základem i vrcholem naší svobody, nikoli jejím protivníkem. Jak by si smrtelný člověk mohl zakládat sám na sobě a jak by se hříšník mohl smířit se sebou samým? Jak je možné, že nastalo veřejné mlčení o první a podstatné realitě lidského života? Jak může být to, co je v něm nejvíce rozhodující, uzamčeno pouze do nitra nebo odsunuto do přítomí?

My lidé nemůžeme žít ve tmě a nevidět světlo slunce... Proto je nezbytné, aby se Bůh opět vrátil a radostně zazníval pod nebesy Evropy; aby toto posvátné slovo nikdy nebylo hlásáno nadarmo; aby nebylo znetvořováno a nesloužilo účelům, které mu nejsou vlastní. Je třeba, aby bylo vyslovováno posvátně. Je nezbytné, abychom je tak vnímali v každodenním životě, v pracovním tichu, v bratrské lásce a těžkostech, které s sebou nese čas.

Evropa se musí otevřít Bohu, vyjít mu vstříc beze strachu...“

z homilie při mši sv., Santiago de Compostela, 6. 11. 2010

„Každá generace, která usiluje o společné dobro, se musí vždy znovu tázat: jaké nároky může vláda rozumně klást na občany, kam až sahají? K jaké autoritě se lze odvolat při řešení morálních dilemat? Tyto otázky nás přivádějí přímo k etickým základům veřejné diskuse. Pokud se morální principy, na nichž spočívá demokratický proces, nezakládají na ničem pevnějším než na sociální shodě, velmi zřetelně se projevuje křehkost tohoto procesu. A právě zde je skutečná výzva pro demokracii.

Základní otázka v této věci tedy zní: kde hledat etický základ politických rozhodnutí? Podle katolické tradice jsou objektivní normy vedoucí ke správnému jednání přístupné rozumu nezávisle na obsahu zjevení. V tomto duchu není úlohou náboženství v politické debatě poskytovat normy, jako by nebyly nevěřícím známy – a ještě méně navrhopvat konkrétní politická řešení, což by rovněž bylo mimo kompetenci náboženství – ale spíš pomáhat očišťovat a osvětlovat rozum v úsilí o objevování principů. Tato »korektivní« úloha náboženství ve vztahu k rozumu není nicméně vždy vítána, zčásti i kvůli deformovaným formám náboženství, jako je sektářství a fundamentalismus, které samy mohou být vnímány jako původci vážných sociálních problémů.

A naopak, tyto deformace náboženství vznikají právě tehdy, když se nevěnuje dostatečná pozornost očišťující a strukturující roli rozumu uvnitř náboženství. Je to obousměrný proces. Bez korektur poskytovaných náboženstvím může totiž také rozum padnout za oběť deformacím, jak se stává, když jej manipuluje ideologie nebo je aplikován pouze částečně, což pak znemožňuje brát plně v úvahu důstojnost lidské osoby. Takové špatné zacházení s rozumem konec konců umožnilo, aby vznikl obchod s otroky a mnoha další sociální zla, v neposlední řadě pak totalitní ideologie 20. století. Proto bych chtěl naznačit, že svět rozumu a svět víry – svět sekulární racionality a svět náboženské víry – se navzájem potřebují a neměly by se obávat vstoupit do hlubokého a vytrvalého dialogu pro dobro naší civilizace.

Jinými slovy, náboženství není problém, který by měli řešit zákonodárci, ale faktor, který významně přispívá k veřejné diskusi.

V tomto kontextu musím vyjádřit své znepokojení nad postupující marginalizací náboženství, zejména křesťanství, k níž dochází v některých kruzích, dokonce i v národech kladoucích velký důraz na toleranci. Někteří jsou toho názoru, že má být hlas náboženství umlčen nebo přinejmenším vykázán do čistě soukromé sféry. Jiní tvrdí, že by se mělo upustit od veřejné oslavy svátků, jako jsou Vánoce, se sporným přesvědčením, že by snad mohly nějak urážet stoupence jiného či žádného náboženství. A jsou tu ještě další, kteří tvrdí – paradoxně s cílem odstranit diskriminaci – že by křesťané ve veřejných funkcích měli v některých případech jednat proti svému svědomí. Jsou to varovná znamení, která upozorňují na neschopnost nejen ctít práva věřících na svobodu svědomí a svobodu vyznání, ale také přiznat legitimní postavení náboženství ve veřejném prostoru. Chtěl bych vás tedy všechny vybídnout, aby každý z vás ve vlastní sféře vlivu hledal cesty k posílení a povzbuzení dialogu mezi vírou a rozumem na všech úrovních života národa.“

z promluvy ve Velké Británii, Setkání se světem kultury, 17. 9. 2010

■ ■ NEPLODNOST – NENAPLNĚNÁ TOUHA PO DÍTĚTI

Nabízíme článek na velice závažné téma od lékařů z naší farnosti.

Se situací, že dítě nepřichází v době, kdy bylo naplánováno, se setkalo mnoho manželských párů. Pokud toto období trvá déle, pak nastávají negativní pocity – smutku, viny, méněcennosti, ztráta sebeúcty, pocit izolovanosti ve společnosti, které se stále častěji promítají i do běžného života páru.

Intimní chvíle se mnohdy stávají pouze úsilím o početí dítěte, přičemž prožívaný stres z neotěhotnění ve svém důsledku pracuje proti početí. Pokud ani po delším časovém úseku není touha manželů naplněna a zejména jedná-li se o první těhotenství, často přichází panika. V této panice žena i muž zkouší všechno možné a snadno se uchýlí k řešením sice technicky možným, ale morálně nepřijatelným.

Jedná se o hojně využívané a propagované metody asistované reprodukce (intrauterinní inseminaci - vpravení spermií do děložní dutiny nebo fertilizaci in vitro – IVF – přenos lidského zárodku vykultivovaného v laboratorních podmínkách do dělohy). Při těchto postupech umírají nevinné, ještě nenarozené děti a zmrazená nadbytečná embrya čekají v mrazících boxech na svůj další osud. Opakované hormonální stimulační ženy mohou navíc vést k závažným zdravotním komplikacím. V poslední době se dávají do souvislosti např. se vznikem zhoubného onemocnění prsu. Nejzávažnější důvod, proč církev učí, že je nepřijatelné umělé oplodnění (stejně jako antikoncepce) spočívá v tom, že člověk má právo na to, aby byl počat z láskyplného intimního spojení svých rodičů. V tomto okamžiku manželé spolupracují zvláštním způsobem s Bohem na vzniku nového

života. Církev podrobně a velmi pěkně popisuje své stanovisko v dokumentech *Donum vitae* 1987 a *Dignitas personae* 2009.

Co dělat, když je touha po dítěti silná a zároveň se manželé nechťejí uchýlit k zmiňovaným metodám? Především je důležité celou svou touhu vložit do Boží milosti a prozřetelnosti, vždyť Bůh nás miluje a ví, co je pro nás nejlepší.

Plodnost je záležitostí páru, nikoliv jedince, tedy pokud máme v této oblasti nějaký problém, měli bychom ho řešit jako pár. Předně bychom měli znát to, co je vloženo do našich těl - vědomí společné plodnosti páru a fyziologie plodnosti. Vědomí společné plodnosti páru znamená, že si uvědomíme, že žena je plodná pouze v určité dny svého menstruačního cyklu. Že jsou tedy nějaké dny plodné a neplodné a že máme možnost regulace naší plodnosti, aniž bychom jakkoliv zasahovali do Božího řádu stvoření. Pokud manželský pár touží po dítěti, pak je na místě snažit se prožívat intimní chvíle v plodném období. Velkou pomocí jsou nám proto přirozené metody regulace početí, zejména symptotermální metoda (dále STM), kterou můžeme využít i za účelem dosažení početí. Znalost těchto metod nás navíc ušetří mnoha návštěv u gynekologa. STM umožňuje ženě už za jeden menstruační cyklus snadno zjistit základní informace o vlastní plodnosti. Tedy, zda u ní probíhá ovulace a zda je dostatečně dlouhá druhá (luteální) fáze, která je nutná k pohodlnému uhnízdění zárodku v děloze. V gynekologické ambulanci toto zjišťování čítá několik odběrů krve a ultrazvukových vyšetření. Žena musí metodu dobře ovládat, a pokud

si s něčím není jistá, pak se má obrátit na centra, která tuto metodu vyučují: CENAP a LPP. Fyziologií plodnosti máme na mysli vědomí, že i u zdravých jedinců nedochází k otěhotnění ženy hned při prvním pokusu o dítě. V mezích normy se pohybujeme, když k početí dojde u dvacetileté ženy za čtyři měsíce, u ženy mezi 25 - 35 roky za šest měsíců a u ženy nad 40 let až za 20 měsíců. Obecně přijímaná definice neplodnosti, která za neplodný označuje pár, u kterého nedojde k otěhotnění během 1-2 let pravidelných takzvaně nechráněných pohlavních styků (!), je tedy poněkud zavádějící. Zbytečně brzo některé ženy řadí do kategorie neplodných.

Druhou stejně důležitou stranou mince je ve vědomí plodnosti páru muž. Jeho plodnost není cyklická jako u ženy, ale trvalá, což na první pohled vypadá velmi jednoduše a slibně, ale není tomu tak pokaždé. Na tvorbu spermií (pohlavních buněk muže) má vliv mnoho faktorů. Negativní vliv na kvalitu spermií má například kouření, alkohol, sedavý způsob života (auto, PC, kancelář), těsné spodní prádlo, které příliš zahřívá místo tvorby spermií. Další nepříznivý vliv na kvalitu spermií mohou mít různé infekce, léky, chronické choroby atd. Pokud se nám podaří tyto negativní vlivy eliminovat, trvá cca 3 měsíce, než se kvalita spermií opět vylepší. Většina příčin snížené plodnosti u muže je léčitelná. Množství a kvalita spermií se dají zjistit pomocí spermioqramu. Pro odběr spermií je však zapotřebí masturbace, což je opět morálně nepřijatelné. Mnoho mužů to takto vnímá a příliš toto vyšetření nevyhledává. Spermioqram je ovšem relativní veličina, která neříká nic o příčině snížené plodnosti muže a různě se v čase mění. Z praxe víme, že normální výsledek spermioqramu u jinak zdravého manželského páru nemusí vést k otěhotnění a naopak klidně dojde

k otěhotnění u manželského páru se špatným výsledkem spermioqramu. Pokud manželé chtějí jednat morálně správně a snaží se vyhnout se vyšetření spermioqramem spojené s masturbací, mají několik možností. Především vyloučit nejčastější příčiny neplodnosti u muže, které by mohly vést ke zhoršení kvality spermií a po určité době stav znovu zhodnotit. Pro určitou orientaci plodnosti muže lze provést takzvaný postkoitální test, kdy do jedné až dvou hodin po pohlavním styku se žena dostaví ke svému gynekologovi, který odebere stěr z hrdla dělohy ženy, a zjistí, zda jsou vůbec spermie přítomny, čímž vyloučí tu nejtěžší příčinu neplodnosti u mužů, kterou je nepřítomnost spermií ve spermatu. Alternativou postkoitálního testu může být vyšetření spermatu za použití perforovaného kondomu bez spermicidů při pohlavním styku.

Jak je vidět v praxi, je skutečně nutné brát v úvahu mnoho faktorů, které plodnost ovlivňují. V ČR je možné najít pomoc u CENAPu, eventuelně u LPP, kteří spolupracují s dalšími katolickými lékaři, kteří se snaží pomáhat párům, které nemohou otěhotnět, morálními postupy.

Věřící manželé, kteří prožívají kříž spojený s obtíží otěhotnět, jistě potřebují především hledat Boží záměr se svým životem. Je vhodné, aby se snažili uspořádat svůj život tak, aby byli na event. příchod dítěte do rodiny připraveni. Dnešní doba je velmi rychlá a hektická a je důležité si umět najít čas jeden pro druhého, protože až přijde náš vytoužený potomek, budeme toho času pro něj a pro rodinu potřebovat mnohem více. V úvahách manželů také nesmí chybět možnost jiné cesty řešení problému nenaplněné touhy po dítěti. Možná náš milující Otec pro nás má jiný plán a jistě ví proč, aniž my to zatím můžeme pochopit. Máme na mysli výchovu

dítěte, které nemělo takové štěstí, aby se narodilo rodičům, kteří ho přijmou s láskou - tedy adopci nebo pěstounskou péčí. Nebo je plán ještě jiný a nespočívá v plodnosti fyzické, ale duchovní. Je třeba hovořit o možnostech nejen mezi sebou navzájem,

ale též v trojici, mezi manželi a Bohem. Je mnoho manželů bez dětí, kteří – pokud přijali Boží plán – dávají velká svědectví nám ostatním. Život člověka nakonec naplňuje láska a tu je možné žít různým způsobem.

MUDr. Lucie a MUDr. Martin Šmehilovi a ThLic. Jan Balík

■ ■ ■ Slovo na závěr –

„Když tam byli, naplnily se dny a přišla její hodina. I porodila svého prvorozeného syna, zavinula jej do plenek a položila do jeslí.“

Ty jsi jednorozený Boží syn. Před Tebou nebo po Tobě se Bůh nikdy nezjevil ve viditelné podobě.

Úloha Mariina se nyní přenáší na kněze – ve mši svaté jsi při slovech proměnění jakoby znovu zrozen...

„V té krajině byli pastýři pod širým nebem a v noci se střídali v hlídkách u svého stáda.“

Tys nám dal pastýře. Jsou to kněží. Oni nás vedou na pastvinu.

„Náhle při nich stál anděl Páně a sláva Páně se rozzářila kolem nich. Zmocnila se jich veliká bázeň.“

Jak je možné strachovat se, když se kolem rozzáří Boží sláva? Této chyby se dopouštíme my všichni, neboť nedostatečně rozpoznáváme Tvou slávu, Pane- ne proto, že ji před námi skrýváš, ale protože v ni dost nevěříme.

„Anděl jim řekl: Nebojte se, hle zvěstuji vám velikou radost, která bude pro všechny lid.“

Ty se stal člověkem, Pane. Smíme mít strach ze svého pozemského života, když jsi ho s námi sdílel Ty?

„Dnes se vám narodil Spasitel, Kristus Pán, ve městě Davidově.“

Každý kostel, v němž se slaví mešní oběť, činí z našeho bydliště město Davidovo Nového zákona.

Dnes znamená každý den, po celý rok.

A hned tu bylo s andělem množství nebeských zástupů a chválili Boha: „Sláva na výsostech Bohu a na zemi pokoj mezi lidmi, Bůh v nich má zalíbení.“

Pane, jestliže Ti chceme prokazovat úctu, musíme zde spolu na zemi žít v pokoji. Očekáváme-li Tvůj pokoj, musíme projevovat dobrou vůli.

Z knihy P. Lea Kuchaře

Vždyť jsem to já – Rozhovory s Pánem Ježíšem před svatostánkem
(vydala Cesta, Brno 1997)

■ ■ ■ PROGRAM FARNOSTI

Bohoslužby v našem kostele	pondělí – pátek	18.00
	sobota	7.00, 18.00
	neděle	7.00, 9.00, 10.30, 18.00
Společná modlitba růžence	½ hod. před mší svatou (mimo neděle v 10.30)	
Živý růženec	každé první pondělí v měsíci po mši sv.	
Příležitost ke svátosti smíření	hodinu před každou mší sv. nebo dle domluvy	
Adorace	každý třetí pátek v měsíci po mši svaté	
Modlitební skupiny	Společenství matek	pondělí po mši sv.
	Společenství Effatha	Čtvrtek 19.00 – 21.00
	Mariina Legie	pondělí 19.00
	Lectio Divina	jednou v měsíci dle ohlášek
Přednášky o sociální nauce církve	druhá středa v měsíci od 19.00	
Biblická hodina	první středa v měsíci od 19.00	
Setkání nad Katechismem	ostatní středy v měsíci od 19.00	
Výuka náboženství	předškolní děti	úterý 16.00
	1. třída	pondělí 16.00
	2. – 3. třída	úterý 16.00
	4. – 6. třída	středa 16.00
Mládež	biřmování – příprava	neděle po večerní mši sv.
	ostatní	neděle po večerní mši sv.
Příprava dospělých na křest	pondělí večer a dle dohody	
Příprava dětí ke svatému přijímání	od jara v pátek odpoledne spolu s rodiči	
Setkání ministrantů	jednou za měsíc dle ohlášek	
Farní charita	poslední úterý v měsíci po mši sv. v učebně	
Farní knihovna půjčuje	středa	16.45 – 17.45
	neděle	10.00 – 11.30
Skupina KAAOKAZHATIA	zkoušky v neděli od 9.30; doprovází dětskou mši sv.	
Chránový sbor Cantus amici	zkoušky v pondělí od 19.30	
Mateřské centrum	Pondělí a středa od 9.30	
Setkání rodin a manželských párů	informace u kněze	
Setkání seniorů	každé druhé úterý v měsíci od 10.00	
Sportovní odpoledne	sobota od 14.00 – floorball	
Farní kavárna	neděle 8.00 – 12.30	
Úklid kostela	každé pondělí od 14.00	

Osobní rozhovor s knězem, návštěva nemocných, křest dětí, příprava na svátost manželství a příprava dospělých na biřmování dle domluvy s kněžími.

Srdečně zveme další farníky k zapojení se do farního života. A zvláště uvítáme všechny, kdo by byli ochotni nabídnout pomocnou ruku – v charitě, ve farní kavárně, při úklidu kostela.

Římskokatolická farnost
u kostela Neposkvrněného
Početí Panny Marie

Požehnání do nového roku

Do Nového roku 2011 přejí vše nejlepší, hodně zdraví a vyprošují hojnost Božího požehnání pro celou farnost P. Jan Balík, P. Vladimír Kalík, jáhen Pavel Reumann.

*„Hospodin ať ti žehná a je tvou stráží.
Ať nad tebou rozjasní tvou tvář a smiluje se nad tebou.
Ať k tobě svou tvář obrátí a naplní tě svým pokojem.“*

(Nm 6,24-26)

Vydává farnost u kostela Neposkvrněného početí Panny Marie
Praha - Strašnice
Ke Strašnické 1000/10, 100 00 Praha 10
tel.: 274 782 480 e-mail: janbalik@gmail.com
www.farnoststrasnice.cz